

συναχθὲν ἀπὸ τε τῶν Δραγουβιτῶν, Σαγουνδατῶν, Βελεγεζίτων, Βαιουνητῶν, Βερέζιτων καὶ λοιπῶν ἐθνῶν βουλευσασθαί τε ὁμοθυμαδὸν καὶ κατὰ τῆς εἰρημένης ἡμῶν φιλοχρίστου ταύτης πόλεως παρατάξασθαι, καὶ ταύτην ὡς τὰς λοιπὰς ἐκπορθῆσαι. (Tougaard, De l'histoire profane, 118).

безкрайно множество състоеще се отъ драговичи, сагудати, белѣгезити, бабуни, бързаци и отъ други народи тѣ рѣшиха едногласно да тръгнатъ и противъ тоя христолубивъ градъ (Солунъ) и да го опустошатъ като другитѣ градове.

При друго нападение, сжщиятъ Йоанъ увѣщава уплашенитѣ граждани да се не боятъ, а да се въоръжатъ и да чакатъ неприятелитѣ уповайки се на Бога и на св. Димитрия, закрильникъ на града; за примѣръ дору епископъ Йоанъ е стоялъ между въоръженитѣ на градскитѣ стѣни.¹⁾ Йоанъ се поминалъ прѣзъ 695 г.²⁾ За сжщитѣ събития, както видохме, говори и Словото: сокраща се ὁκλῶς Γολῆνα ἡ ρατοκαῦς Γολῆνα за 3 лѣта³⁾, само че при думата князи са прибавени отъ послѣдня рѣка имената Десимиръ, Радивой, които тукъ са анахронизми. Слѣдователно, изпѣква най-неоспоримо, че посочениятъ въ Словото фактъ за солунския епископъ Йоана и за борбитѣ между славѣнетѣ и гърцитѣ около Солунъ е съвършено исторически и се отнася къмъ края на VII вѣкъ, когато били направени послѣднитѣ най-силни нападения на славѣнетѣ въ южна Македония и Солунъ.

Въ свръзка съ поменатитѣ събития около Солунъ стои и едно гръцко извѣстие, запазено въ архивитѣ на кастамонийския светогорски манастиръ и обнародвано отъ еп. П. Успенски⁴⁾. Като изоставимъ анахроничнитѣ въ това извѣстие

¹⁾ 'Ο δὲ τὴν ἐπισκοπὴν μετὰ χειρὸς ἔχων ὁ προσνομασθεὶς πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, μὴ ῥαθυμεῖν παρῆναι, ἀλλὰ προθύμως τῶν θεόντων ἀνθοπλίζεσθαι, διαβεβαιούμενος μηδὲν λυπηρὸν ἢ ὀνηρὸν φέρειν, τῷ Θεῷ δὲ μᾶλλον καὶ τῷ μάρτυρι τὰς ἐλπίδας ἐπιβήπτειν τοῖς τοῖς δὲ καὶ τοῖς τοιοῦτοις τὸ θάρρος διὰ τῆς παραίνεσός τε καὶ βεβαιώσεως ὁ οὖτος πατὴρ τοῖς τῆς πόλεως παρέχων καὶ τῷ τείχει μετ' αὐτῶν ἐνδιατρίβων. Tougaard, De l'histoire profane стр. 130—2.

²⁾ Гласник XVIII, 324.

³⁾ Това се схожда и съ историята: прѣзъ 676 г. било третата война на славѣнетѣ около Солунъ и двѣ години послѣ (678 г.) — четвъртата.

⁴⁾ Исторія Аѳона, III, 311.